

WALD ORLD

UDÁLO SE

UPPER SCHOOL – MÍSTO PRO SEBEROZVOJ

ŘEMESLNÝ TÝDEN V 10. TŘÍDĚ

OBHAJOBY ROČNÍKOVÝCH PRACÍ 12L

BIOLOGICKÉ PRAKTIKUM 11. TŘÍDY

10K NA HAMERNICKÉM DNI

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

ROČNÍKOVÉ PRÁCE 12U

JAK SE TVOŘÍ...

SÍTOTISK V 10G

LOMENÉ PÍSMO V 11G

REPORTÁŽ

FESTIWAL VLADIMÍRA NEJEDLA

NAVŠTÍVILI JSME...

WÜRZBURG A BIRSECK

Zem chladná, ať horká rda' se býti,
na ní život, stromy a kvítí.
Jako když slunce na nás shřívá svítí,
tehdy vidím, jak znovu tam chci býti.

Když vzpomínky odsadím pryč,
'vidím prostor, k životu chci.
Možná toto místo je pro něco klíč?

A dál... sám, a přec ne samotou rde stojíš,
a tě krásy přirody už nevíš, proč se bojíš.
To rány minulé rde novým životem hojíš.

אבי לא מבינה למה

nechtěla jsem tu NIKDY sama.

הכל יפה, וזה הבית שלנו.

A Kennedy bez slunce já zase povstanu.

And if you wonder why you don't understand certain things
about this beautiful world,
maybe you should look around...

and see the art.

'אח, strom časem se mění,

ale bude potom v zapomenutí?

Die Lohse scheint... die Sonne scheint,

and that's why you should change your mind.

ארוץ, שלוש, שת"ם, אחת,

přestanu už nemyšlet se smyslem
hlachot.

U stromu musíme býti nějaký čas,

MIGNON!

MIGNON!

Vidíte krásu času?

Strom, ať je starý, mladý v našem stáří,

tak básně o něm skládám opět a nadále.

Yak relativní čas mi říká,
že se stromu nepovoste pycha.

Petra L. Point

REPORTÁŽE

2, 4–15 FestiWal Vladimíra Nejedla

Divadla a eurytmická vystoupení
Dílny a workshopy
Ohlédnutí za FestiWalem

UDÁLO SE

22 Upper school – místo pro seberozvoj

26–29 Řemeslný týden v 10. třídě

30–31 Obhajoby ročníkových prací 12L

32–33 Biologické praktikum 11. třídy

34 10K na Hamernickém dni

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

19–21 Ročníkové práce 12T

36 Otvírání studánek
od Bohuslava Martinů

NAVŠTÍVILI JSME

3 Würzburg a Birseck

18 Galvanika Příbram

35 Knihovna Jana Drdy Příbram

FestiWal

VLADIMÍRA NEJEDLA V PŘÍBRAMI

25.–27. března 2024

3. kreativní setkání středních waldorfských škol ČR

JAK SE TVOŘÍ...

16–17 Sítotisk v 10G

23 Lomené písmo v 11G

24–25 Ročníkové divadlo ve 12L

Setkání mladých Evropanů: Společně za kulturou a sportem

- jazykově-sportovně-kulturní týden -

17.-21.06.2024

- výměnný pobyt ve spolupráci waldorfských škol Příbram a Würzburg
- cesta 12L do Würzburgu - setkání žáků zapojených škol
- 1. setkání proběhlo v únoru 2024 v Příbrami
- jazyková a kulturní výměna
- společné sportovní aktivity

Čeká nás jistojistě krásné letní počasí a úchvatné dolnofranské město Würzburg. Německá 12. třída se již těší a připravila spolu se svou třídní zajímavý program pobytu. Do projektu se zapojí 15 žáků z 12L a 4 žáci z 11L z Příbrami. V závěru pobytu se propojíme se skupinou, která je na turné ve Švýcarsku. Bude to krásné a intenzivní!

"Člověk pomáháje svět nejde sebe sama a v pomáhání sebe sama zjevuje se mu svět." (R. Steiner, 1920)

Z programu:

- návštěva města a kulturních památek
- divadelní představení 8. třída
- koncert příbramského sboru
- sportovní aktivity
- jízda na kánoích - Mainschleife Volkach
- návštěva plaveckého bazénu
- společná večeře ve městě
- grilování

Finančně podpořeno: Česko-německý fond budoucnosti
Společnost Waldorfské školy Příbram

Vydává Waldorfská škola Příbram – střední škola, Dlouhá 163, 261 01 Příbram.

Redakční rada – 10L – Anežka Fligrová, Hugo Poláček, Natálie Mezková, Šimon Zelenka, 11L – Sofie Marinicová, Barbora Andělová, 12L – Anežka Kotěrová, Miriam Chytilová.

Grafický návrh – Kateřina Antonová, absolventka oboru Reprodukční grafík 2017/20.

Grafická úprava a sazba – žáci oboru Reprodukční grafík, Lenka Šenková.

Kontakt – lenka.senkova@waldorf.pb.cz. Náklad 30 ks, cena 80 Kč.

Uzávěrka příštího čísla bude v říjnu 2024.

Tisk – Tiskárna PRIMA s. r. o.

Již potřetí se na Waldorfské škole v Příbrami konal FestiWal Vladimíra Nejedly. Je to jedinečná příležitost pro setkání středních waldorfských škol v České republice...

DIVADLA A EURYTMICKÁ VYSTOUPENÍ

Hlavním účelem festivalu bylo představení divadel, které si třídy připravily. Akci přijelo navštívit spousta škol, a proto se mohlo na programu objevit mnoho vystoupení. Mohli jsme zhlédnout vystoupení různých žánrů od eurytmie přes muzikál, hudební vystoupení až k divadelním dramatickým hrám. Všechna představení byla velmi povedená a navodila festivalu uměleckou atmosféru.

MAMMA MIA

Muzikál Mamma Mia si perfektně nacvičila jedenáctá třída z Olomouce. Studentky, které hrály hlavní postavy, během muzikálových scén zpívaly v doprovodu svých spolužaček písničky z originálního díla, čímž oživilo pódium a oslnily diváky. Třída si z Olomouce dovezla několik vyrobených kulís, např. loď či toaletu jako z filmu. Tím studenti docílili u diváků přesnější představy místa děje. V muzikálu došlo i k výměně rolí, takže jsme mohli vidět více hereckých výkonů od talentovaných studentů. V muzikálu se párkrát seběhla celá třída na taneční vystoupení, také jako v originále. Celý muzikál poté vyvrcholil u oltáře se šťastným koncem! Muzikál se studentům velmi povedl.

TAK TROCHU ŠVANDA

Vtipnou divadelní hru nám všem zahráli studenti ze Semil z dvanácté třídy. Divadlo se odehrává ve vesnici a hlavním hrdinou je starší kluk Švanda, který se chce proslavit hraním na banjo a být se svou dívkou. Osud mu moc nepřál, nelíbí se otci své dívky a v talentové soutěži se svou hrou na banjo porotu neoslňuje. Do cesty mu přijdou víly i s jeho matkou, kterou Švanda nikdy nepoznal a dají mu elektrickou kytaru. Kluk prorazí do světa, daří se mu, ale zjis-

tí, že sláva není všechno... Ve hře měli studenti živý hudební doprovod, což divadlu dodalo energii a sílu. Do hry byly také vneseny zpomalené záběry, které byly zahrány na vysoké úrovni. Studenti měli také pestře ztvárněné kostýmy. Všem divákům se tato divadelní hra líbila.

ŽENY NA NISKAVUORI

Tato hra je ze 30. let 20. století, která se odehrává na starém statku ve Finsku. Pojednává o narušení vztahů v rodině, o pověsti a o nabourání zajetých kolejí venkovské společnosti. Všechno to způsobil příjezd nové učitelky. Hru odehráli třetíáci z příbramského lycea pod vedením paní učitelky Věry Janebové. Hlavní roli Hospodyně moc dobře zahrála Ema Benadová, málokdy se stalo, že na scéně nebyla. Divadlo bylo natrénované a připravené do detailů. Rychlé změny prostředí, úchvatné kostýmy a talent všech studentů byl obdivuhodný. Uprostřed hry byly některé role vystřídány za jiné studenty, což hru ještě oživilo a diváci tak mohli vidět více povedených a bezchybných výkonů od našich studentů. Některé části divadla byly dramatické, jiné byly velmi vtipně provedené.

NADĚJE ANEB ROMANCE PAROPLAVEBNÍ

Zavítali k nám hosté z divadelního souboru Na oko. V této divadelní hře se nezúčastnili žádní studenti, ovšem velmi dobře jej zahrála paní Věra Janebová spolu se svojí dcerou Miriam a svým mužem Oldřichem Janebou.

S nimi předvedli úžasný výkon herci ze souboru. Divadelní hra se odehrává roku 1939 na lodi v Hamburku, kde se sejde pár lidí, kteří utíkají před druhou světovou válkou a věří, že právě loď Naděje je může spasit a odvést do bezpečí. Kapitán Horovitz svolí a lidem řekne, že je z Hamburku odveze, i když ví, že jeho loď není v moc dobrém stavu a není schopna tak dlouhé plavby. Poté co vyplují čeká je mnoho háček a nepředvídatelného dobrodružství.

Divadelní hra byla zpestřena detailními doplňkami na pódiu a energií, kterou herci vložili do svého podání a rozzářili tak celou tělocvičnu!

LOTR LOTRANDO

Divadelní hra Lotr a Lotrando v podání studentů z jedenáctého ročníku z Brna byla jedna z prvních, kterou jsme na Festivalu mohli vi-

dět. Jedná se o hru, kde vystupuje loupežnická skupina a jejím velitelem je loupežník Lotrando. Společně kradou lidem a ukradené věci dávají svým kumpánům. Zlom v příběhu se stává tehdy, kdy se Lotrandův syn setkává s princeznou Zubejdou.

Studenti hru předvedli v plném nasazení a taky se jim za to dostal bouřlivý potlesk a obdiv diváků.

HUDEBNÍ VYSTOUPENÍ

Jediné čistě hudební vystoupení nám předvedli žáci 10 a 11 L ze střední waldorfské školy v Českých Budějovicích.

Mohli jsme slyšet spoustu písní různých žánrů, některé byly čistě zpívané v jiných byly použity nejrůznější nástroje.

EURYTMICKÁ VYSTOUPENÍ

První eurytmické vystoupení nám předvedla 13L z Českých Budějovic pod vedením

paní Lenky Leiblové. Vystoupení bylo velmi hezky zpracované, nechyběly vážné, ani vtipné scény. Ve vystoupení byly použity velmi pěkné pro eurytmii ne zcela tradiční kostýmy.

Celé vystoupení trvalo cca hodinu a tvořilo ho několika částí. Jednotlivé části byly doprovázeny recitací básní nebo hrou na klavír.

Další vystoupení následovalo hned po tomto, předvedla ho 10 třída z Prahy Opatova pod vedením paní Jany Zahradkové.

Vystoupení bylo nazvané jako ukázka z hodin eurytmie, provázely ho písně od Jana Wericha a Jiřího Voskovce. Vystoupení doprovázeli učitelé hrou na čelo a na klavír.

Anežka Flígrová, Hugo Poláček

WALDORFSKÁ
ŠKOLA PŘÍBRAM

FestiWale

VLADIMÍRA NEJEDLA V PŘÍBRAMI

25.–27. března 2024

3. kreativní setkání středních waldorfských škol ČR

Program

PONDĚLÍ 25. 3.

*

- 13.00 **S** **Slavnostní zahájení**
- 13.30 **S** **Eurytmie** – Lenka Lieblová a studenti 4. ročníku České Budějovice, 13L
- 14.30 **S** **Ukázky z hodin eurytmie** – Jana Zahradková Praha-Opatov, 10. třída
- 14.45 **S** **Bajka** – Kristýna Strážnická a spol. Brno, 11L
- 14.50 **S** **Lotr Lotrando** – Lukáš Klepsa a spol. Brno, 11L

ODPOLEDNÍ UMĚLECKÉ DÍLNY

- 19.00 **S** **České nebe** – Zdeněk Svěrák, Ladislav Smoljak, Jára Cimrman Příbram, 12U
- Společenský večer**
- 20.30 **MS** **Výstava výtvarných prací** – žáci lycey České Budějovice a Příbram

ÚTERÝ 26. 3. *

- 8.00 **S** **Ranní zpívání**
- 8.30 **S** **Tak trochu Švanda** – na motivy J. K. Tyla napsali Tyl - Hofhans - Fajx Semily, 12L

DOPOLEDNÍ UMĚLECKÉ DÍLNY / OBĚD / ODPOLEDNÍ UMĚLECKÉ DÍLNY

- 16.30 **S** **Mamma mia** – Amélie Honzková a Táňa Kořínková Olomouc, 11L
- 19.00 **S** **Naděje aneb romance paroplavební** – Oldřich Janeba Divadlo Naoko Praha
- 20.45 **MS** **Otvírání studánek** – Bohuslav Martinů Pěvecký sbor Příbram
- Společenský večer**

STŘEDA 27. 3.

*

- 8.00 **S** **Ranní zpívání**
- 8.30 **S** **Hudební vystoupení** – různé autoři České Budějovice, 10L a 11L

VZÁJEMNÉ SDÍLENÍ VÝSTUPŮ Z UMĚLECKÝCH DÍLEN

- 10.45 **S** **Rozloučení s FestiWalem**
- 11.00 **S** **Ženy na Niskavuori** – Hella Vuolijoki Příbram, 12L

* Výstava výtvarných prací, všechna vystoupení i společné sdílení uměleckých skupin proběhnou v Hornické ulici. Umělecké dílny mají vlastní rozpis.

! **S** velký sál
MS malá scéna

WALDORF.PB.CZ

Umělecké dílny

V rámci programu FestiWalu Vladimíra Nejedla jsme pro Vás připravili umělecké dílny pod vedením lektorů ze zkušených středních škol (PŘ – Příbram, OL – Olomouc, BRN – Brno, ČB – Česká Budějovice). Pevně věříme, že si každý našle to, co je bližší jeho srdci a nohám.
 Bloky jsou na výběr buď **jedním šestihodinovým (A+B+C)**, nebo **jedním dvouhodinovým (A)** plus **jedním čtyřhodinovým (B+C)** a poslední variantou **šesti dvouhodinových (A), (B), (C)**.
 Je to na Vás, co si vyberete. Větší skupiny prosíme online. Adresa formuláře bude naposledy málem.
 Štěstnou volbu. Těšíme se na Vás!

6hodinové (A + B + C)

(2h v pondělí + 2h dopoledne v úterý + 2h odpoledne v úterý)

Květiny a mořský svět
 PET art
 Jana Kralová, PŘ

Muzikál
 Samuel Weiser a Sarah Jedličková, PŘ

Umělecké kovářství
 jednoduché dávkové předměty
 Michal Šimek, PŘ

Mozek v lahvi
 Mozkový workshop
 Veronika Řízníková, ČB

Rovnovážná cvičení s velkou holí
 Miroslava Knežková, BRN

Vícehlasé sborové zpívání
 Veronika Skalčíková, PŘ

4hodinové (B + C)

(2h dopoledne v úterý + 2h odpoledne v úterý)

Bumerang
 výrobek ze dřeva
 Jarmil Brynda, PŘ

Filcovaný ptáček
 Markéta Pečurová, PŘ

Grafické techniky
 ruční práce v tiskárně
 Petr Mastýšček, PŘ

Tragédie člověka
 hraní scének z minulosti, přítomnosti, budoucnosti
 Michal Smeykal

Dary včel
 Martin Semerád, PŘ

Fotogramy
 umělecká dílna v domě komrně
 Kateřina Kalbábová, PŘ

Řecké vázy
 výtvarná technika zloberní
 Michaela Málková, PŘ

DVOUHODINOVÉ UMĚLECKÉ DÍLNY

(A – 2h v pondělí – B – 2h dopoledne v úterý – C – 2h odpoledne v úterý)

(A)

Dramaterapie
 Patricie Tachec, OL

Kouzelné přeměny prvků
 Zuzana Machková, PŘ

Prohlídka kostela sv. Jakuba s výkladem
 Josef Soukup, PŘ

Vázání dekorativních uzlů
 Roman Vančura, BRN

Galerie Františka Drtíkola
 stálá expozice děl F. Drtíkola a výstava Petra Nídky

Maluj jako Picasso
 Michaela Málková, PŘ

Umělecké pozorování přírody
 psaní básní
 Mojmir Poprecký, PŘ

Velikonoční dekorace
 výrobek ze dřeva
 Jarmil Brynda, PŘ

Hornické muzeum
 Ševčínský důl

Mýty a omly ve výživě
 (vážné i nevážné o jídle a stravování)
 Ondřej Nývlt, ČB

(B)

Dramaterapie
 Patricie Tachec, OL

Hornické muzeum
 Ševčínský důl
 Ivo Blvňáček, PŘ

Mýty a omly ve výživě
 (vážné i nevážné o jídle a stravování)
 Ondřej Nývlt, ČB

Vázání dekorativních uzlů
 Roman Vančura, BRN

Galerie Františka Drtíkola
 stálá expozice děl F. Drtíkola a výstava Petra Nídky
 Markéta Vemrová, PŘ

(C)

Dům Natura
 prohlídka expozice
 Romana Kromáčková, PŘ

Hornické muzeum
 Důl Anna
 František Písek, PŘ

Mýty a omly ve výživě
 (vážné i nevážné o jídle a stravování)
 Ondřej Nývlt, ČB

Vázání dekorativních uzlů
 Roman Vančura, BRN

DÍLNY A WORKSHOPY

Pro studenty bylo připraveno rovnou přes třicet programů na výběr! Každý student si sám mohl vybrat, co ho zajímalo nebo by chtěl vyzkoušet či navštívit.

Z různorodé nabídky, si to své našel opravdu každý! Na výběr bylo například: Hornické muzeum, prohlídka kostela sv. Jakuba s výkladem, Dům Natura nebo vzdělávací přednášky o výživě, hraní scének či vyzkoušení oborů umělecký kovář a vyrobení bumerangu v truhlářských dílnách.

MUZIKÁL

Jeden z možných programů byl muzikál. Šest hodin zpívání a trénování písničky, kterou potom studenti zazpívali před ostatními a nejen to! Studenti, se mohli dozvědět spoustu nových zajímavostí ze světa muziky. „Na tomto programu se mluvilo i anglicky, to mě bavilo.“ popsal jeden z účastníků. „Je to velmi netradiční zkušenost pro lidi v Česku, je

to nezvyk, můžeme si to alespoň vyzkoušet.” Takto popsali tuto zkušenost ostatní studenti.

ŘECKÉ VÁZY

Jedna z technik zdobení, kterou si účastníci FestiWalu mohli vyzkoušet! Nejdříve se za-

čalo historií a sjednocení vědomostí. Následně jedna z účastnic tohoto workshopu začala číst vybranou báji, ostatní vnímaly příběh a pak se ho pokusili ztvárnit do keramické hlíny.

Hotové výrobky si pak studenti mohli na památku nechat.

KOUZELNÁ PŘEMĚNA PRVKŮ

Zábava s chemickými prvky? Takto bychom popsali program s názvem kouzelná přeměna prvků. Studenti zde mohli rozšířit své vědomosti v chemii.

Foto v reportáži o FestiWalu V. N.: Anežka Filigrová, Hugo Poláček, Nardie Mezková, Šimon Zelenka, Kateřina Kalibánová

DRAMATERAPIE

Workshop plný pocitů, kreslení, komunikace a hraní? To byla dramaterapie! Proč jste si tento workshop vybrali? „Dramaterapie mě zaujala nejvíc, hodně mě baví divadlo.“ Odpověděla studentka z Olomouce. „Zajímalo mě to a dost mě to lákalo.“ Takto zněla odpověď studentky

z Brna. „Mně to přišlo zajímavé, chtěla jsem to zkusit,“ podělila se s námi studentka z Příbrami.

CELKOVÉ HODNOCENÍ STUDENTŮ

Jak hodnotili celkově FestiWal studenti? Naši reportéři se tedy žáků zeptali a odpovědi se shodovali. Studentka studující v Brně nám řekla: „Jsme moc rádi, že máme za sebou di-

Foto v reportáži o FestiWalu V. N.: Anežka Fljgrová, Hugo Poláček, Natálie Mezková, Šimon Zelenka, Kateřina Kalibánová

vadlo, bylo to stresující. Byly jsem tu i minulý rok, bylo to fajn, tak jsem zvědavá jaké to bude letos.”

Jak bys popsal FestiWal? „Fajn příležitost se setkat a seznámit se s ostatními kamarády z jiných Waldorfů.“ „Skvělá zkušenost, můžeme zde načerpat inspiraci navzájem, je su-

per zde vidět práce žáků ze stejného ročníku ale z jiné školy.” Na festivalu, byly vystavené různé práce studentů z různých škol. Studenti si tak mohli práce prohlédnout a inspirovat se.

Co se ti líbí na FestiWalu? „Jedinečná příležitost zkusit si nové věci s novými lidmi. Jinak si FestiWal velice užívám.” „Hezké kulturní

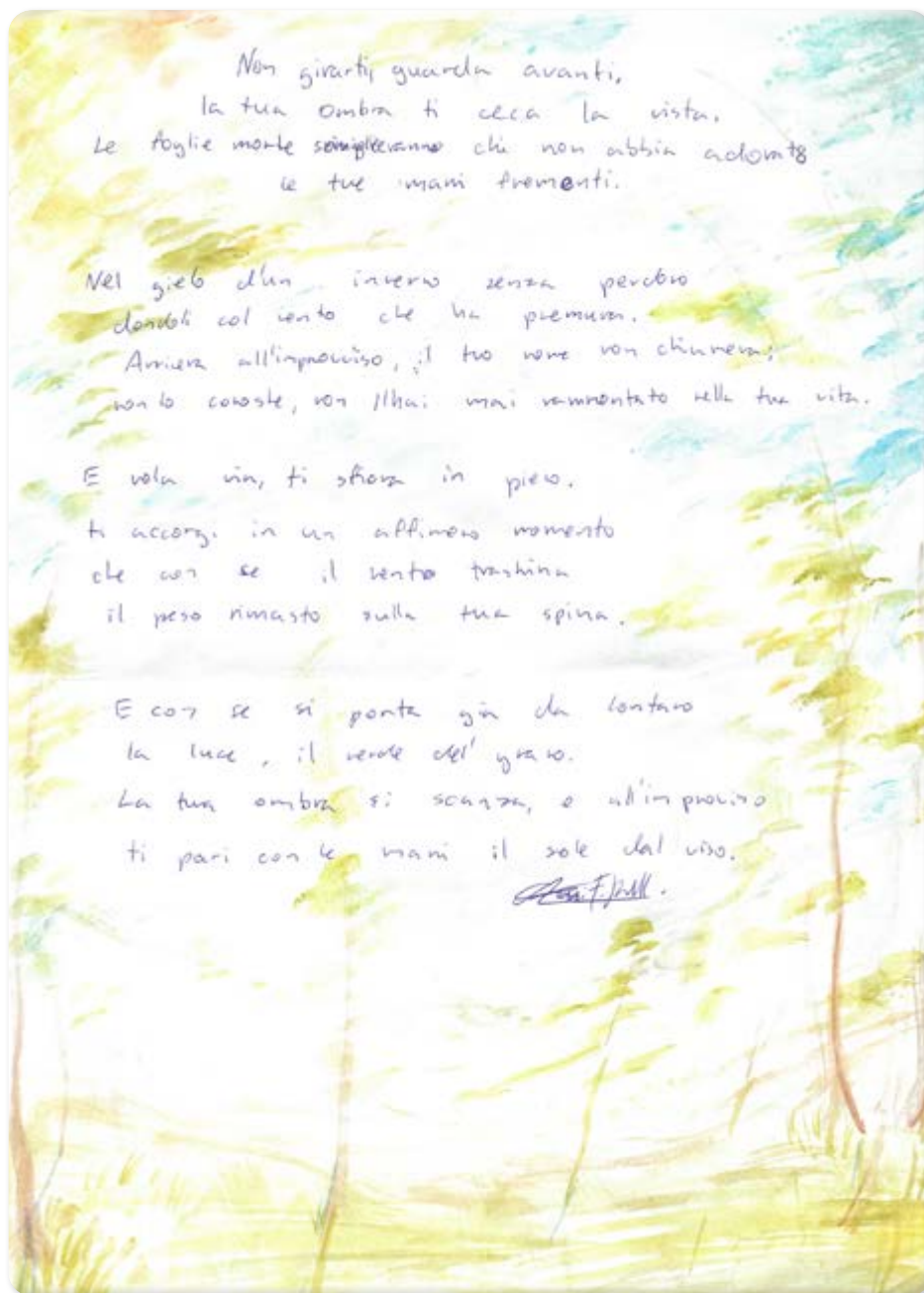
obohacení, líbí se mi očista od mobilu, vyčistí se mi mysl.”

Žák studující v Příbrami řekl: „Neučíme se, takže je to pohoda, lepší by bylo, kdybychom tu spali.” Ve škole spali pouze ostatní školy. Příbramští studenti do školy každé ráno dojížděli.

Natálie Mezková 101

POZOROVÁNÍ NA FESTIWALU

SVĚT KOUZEL

Smím-li Vás vést, tak teď mne následujte,
Pouze vás žádám, zavřete oči své.
Slyšte mne, jak zde pravím příběh,
o světě kouzel a jejich krás.
Vás pouze žádám, představujte si ten obraz.
Ocitáte se na palouku,
kde jeplno hrůz a smutku.
Avšak i druhý pohled je zde,
a tammse váš sen splní hned.
Povím Vám o obou, vy však vyberte
tu správnou.

Teď se ocitáte na palouku plném hrůz
a smutku.

Ovšem pravda je vskutku Strach tomu
všemu vládne.

Však já sám sebe zalknu.
Vidím jen sebe, i druhé včetně tebe.
Vše, co zlého vás potkalo,
se zde v hrůzu změni lehko.
I když smutek nás pohltí,
vše kolem nás je plné trní.
Panika a zkáza jen,
však člověk plný zla je tu pochopen.

Teď vydáme se dál odtud,
kde necháme všechn strach a stud.
Vnímejte tu cestu zpět,
kde se pak rozhodnete, co teď?

Sněte o čem chcete a zde,
splní se Vám snad vše.
Tento palouk plný snů a života
a také klid a pohoda.
Někdo zde sní o slávě o štěstí,
jiný zas o životě plný klidu a lásky.
Květy plné vůně blaha a krás,
to chce každý prožít jednou zas.
Ptáci zde zpívají, vítr jim odpoví,
k tomu stromy šeptají.
Někdo opět vidí své šťastné mládí,
jiní své dospívání.
Nechte se unášet svou vášní
a jiní ať vlastní hrůzou šílí.

Teď otevřete oči své,
nechť tento příběh skončit může.
Naposledy mne vyslechněte,
vydejte se tam, kam vy chcete.

Děkuji pouze Vám,
příště shledáme se zas
(na palouku třetím).

Peňázová Michaela, 11. třída, Brno

FESTIVAL 2024

Již potřetí se v Příbrami u nás ve škole konal Waldorfský festival zvaný „Waldfest“. Festival byl převážně divadelní, ale část programu tvořily i velmi zajímavé workshopy. Akce byla především určena pro waldorfské střední školy. Festival přijeli navštívit školy ze Semil, Českých Budějovic, z Opatova, Brna a z Olomouce.

Některé ze tříd předvedly svá nacvičená divadla či jiná vystoupení. Studenti měli možnost seznámit se s lidmi z ostatních škol a vy-

tvorit si tak nové a nezapomenutelné zážitky. Lidé, kteří se zúčastnili, přespávali v příbramské základní waldorfské škole. Každý den se zahajoval společnou průpovědí a zpíváním, poté následovala představení či eurytmická vystoupení v tělocvičně. Odpoledne mohli studenti navštívit nejrůznější workshopy, jako

například Filcovaný ptáček, Mozek v lahvi, Vázání dekorativních uzlů, Muzikál nebo Bumerang, které se odehrávaly uvnitř školy. Další možností bylo vydat se po okolí a navštívit Hornické muzeum, Galerii Františka Drtikola nebo Dům natura. Navečer následovala divadla nejrůznějších žánrů a večerní dobrovolný

program se skládal z představení a společného zpívání v tělocvičně pod vedením učitelů z příbramské střední a základní školy.

Po celý festival vládla příjemná atmosféra a vše probíhalo podle plánu.

Anežka Flígrová, Hugo Poláček

Foto v reportáži o Festivalu V. N.: Anička Filigrnová, Šimon Zelenka, Kateřina Kalibánová

SÍTOTISKOVÝ WORKSHOP

Na začátku června jsme se zúčastnili workshopu s paní lektorkou Martinou Čedíkovou, která nás zavedla do světa sítotisku. Nejdříve jsme si krátce řekli o historii sítotisku, jak ona sama začala se sítotiskem na Islandu, a její životní příběh, jaké používala techniky, jak prodávala na trzích, a jak má svou vlastní značku IN NATURE.

Ještě před workshopem jsme dostali zadání, že se seznámíme se sítotiskem, a začali jsme konzultovat návrhy na trička. Návrh nás měl vystihovat a společně kolaborovat s ostatními návrhy. Naš první návrh byla tiskárna s pásem papíru s našimi iniciálami. Nakonec jsme vymysleli totem na náš grafický kmen. Totem má 8 okének s našimi obrázky, které nás vystihují. Naše návrhy jsme obtáhli černou tlustou fixou, aby se to lépe skenovalo a abychom to mohli převést do digitální formy. Následně jsme totem černobíle vytiskli.

Připravili jsme trika jakékoliv barvy, dali jsme do nich proklad (knihařskou lepenku) a rozehráli tepelný lis. Natáhli jsme trička na lepenku, na to jsme položili rám, který byl v místě, kam jsme chtěli motiv na tričko vytisknout.

Museli jsme síto držet pevně, aby se nepohlo. Měli jsme přípravné plastizolové barvy, barvy můžou být otevřené, protože nevysychají jelikož jsou na speciální bázi složení.

Podél rámu jsme nalepili lepicí pásku, aby se barva nedostala tam, kam nemá. Okolo motivu jsme začali dávat od nejsvětějších barev po ty nejtmaší. Pak jsme vzali těrku, tu jsme drželi pevně a začali jsme jí svisle nebo vodorovně roztírat barvy. Na začátku roztírání barev jsme jeli šikmo a jemně dvakrát za sebou, aby se barva rozetřela po celé ploše. Pak jsme začali těrku tlačít.

Sundali jsme síto tak, aby se barva neobtiskla někde jinde, vzali jsme tričko s barvou opatrně do termolisu, na motiv jsme položili silikonovou podložku a nechali jsme triko v lisu na 10 až 15 s. Poté je triko připravené k nošení.

< *Náš společný motiv*

^ *Kontrola motivu po vymytí*

^ *Zalepení okrajů izolepou*

^ *Roztírání barvy těrkou*

Po krátkém představení s lektorkou jsme vytiskli motiv na dvě speciální průhledné fólie, spasovali je a slepili k sobě. Dali jsme židle naproti sobě, abychom mezi ně mohli položit tvrzené sklo, a pod sklo jsme dali halogenové světlo. Vzali jsme rám s nateženým sítem, které je předem připravené a potřené světlocitlivou emulzí. Přilepili jsme na to vrstvenou fólii a vystředili ji. Rám jsme

položili na sklo, pod kterým bylo světlo a zatížili jsme jej. Nechali jsme působit halogenové světlo na světlocitlivou vrstvu 5 minut. Rám jsme přenesli do sprchy a silným proudem jsme vymývali neosvětlená místa (ta osvětlená místa působením světla zatvrdnou při tisku nepropustí barvu) a pak jsme síto nechali usušit. Po usušení bylo síto připravené k samotnému tisku.

SERIGRAFIE NEBO SÍTOTISK?

Je to jedna z nejstarších síťových technik. Pochází především z Číny, Japonska a Koreji 1000–500 let před naším letopočtem. Místo dnes používané světlocitlivé síťky se používaly hedvábné látky, síťky na motýly či lidské vlasy.

^ I když je motiv stejný, výsledný potisk je vždy originální

<^ Sítotisk se používá i jako umělecká technika

<v Protlačení barvy sítím

v Průhled sítím – hustota vláken je 80–120 linek na palec (2,54 cm)

O pár set let později (1929) byla ve Spojených státech amerických technika zdokonalena a po 2. světové válce byla přivezena i k nám do Evropy. První ji nechal přivést tehdy ještě do Československa Tomáš Baťa.

Současné využití pro různé typy reklamních tiskovin, pro tisk textilie, skla/plexiskla, různé druhy lepenek, pytlů a beden, ale také obalů, polystyrenů nebo plechů. Pomocí sítotisku můžeme tisknout velmi odolné motivy proti opotřebování. Nejprve se používala v užité grafice a průmyslu. Později však pronikla i do

uměleckých směrů například pop-art. Nejznámější umělci Andy Warhol a Roy Lichtenstein.

Serigrafie tak se nazývá užití sítotisku jako umělecké grafické techniky. Síto na napnutém rámu je základem k přípravě tzv. sítotiskové šablony, chcete-li matrice, kterou lze různými technikami z realizovat. **Techniky dělíme:**

a) na ruční přímé (vykrývaná šablona, malba litografickou tuší, kresba litografickou křídou) a ruční nepřímé (papírová šablona, vyřezávací šablonové filmy, kresba nebo malba na transparentní fólii)

b) na fotochemické přímé, nepřímé a kombinované.

Oba technické postupy jsou svrchovaně grafické a vyžadují originální přístup a zpracování formy a obsahu díla ze strany autora. Serigrafie se stala běžným uměleckým médiem ve 30. letech 20. století v USA a až později, v 60. letech 20. století, v Evropě. Popularizovalo ji umělecké hnutí pop-art. Byli to především američtí umělci pop-artu, kteří se zasloužili o přijetí serigrafie mezi umělecké grafické techniky.

grafici 10G

GALVANIKA PŘÍBRAM

24. dubna jsem v rámci předmětu Technologie navštívil Galvaniku v Příbrami.

Exkurze se nám líbila, byla plná informací a pro nás nových poznatků. Seznámili jsme se s postupy galvanizace kovu a s celým výrobním procesem.

Jakub Zlámal, 10K

GALVANICKÉ POKOVOVÁNÍ

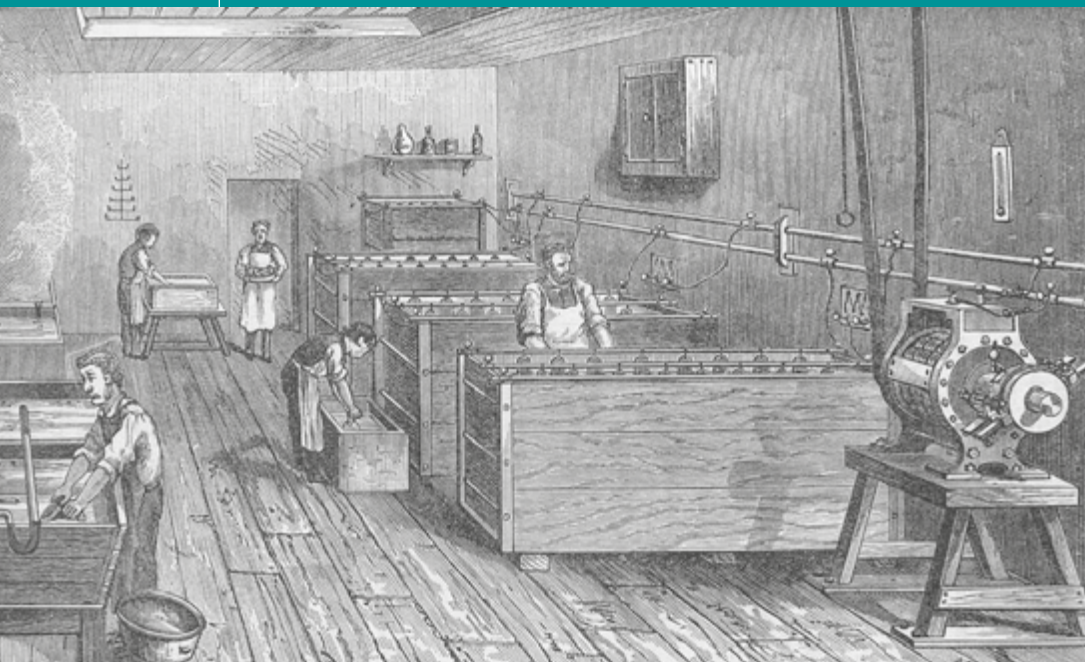
Galvanické pokovování nebo také galvanostegie je pokovovací proces, při kterém se kationty kovu v roztoku pohybu-

^ Třída 10K na exkurzi v Galvanice Příbram

jí v elektrickém poli od anody ke katodě. Kationty kovu se na katodě z roztoku redukuje a potahují ji tenkou vrstvou. V procesu se používá stejnosměrný proud. Při tomto procesu lze dosáhnout kovových povlaků o tloušťce pouhých setin milimetru nebo i několika milimetrů.

Obecně se galvanické pokovování označuje jako elektrodepozice – proces, při kterém dochází k nanesení analytu na elektrodu. Tento proces je analogický galvanickému článku, ale působí opačně.

Galvanické pokovování se primárně používá k nanášení vrstvy na materiál, kterému pak dodává požadovanou vlast-

^ Dílna na galvanické poniklování předmětů (1911)

Zdroj: https://cs.wikipedia.org/wiki/Galvanick%C3%A9_pokovov%C3%A1n%C3%AD

nost (například odolnost proti oděru, obrousu a opotřebení, ochrana proti korozi, kluzkost nebo estetické vlastnosti). Další aplikace používají galvanické pokovová-

Foto: Šárka Zahradnická

ní k vytvoření tloušťky na poddimenzovaných dílech. Metodu tak lze použít i ke zvětšení příliš malých předmětů.

Zdroj: cs.wikipedia.org

Jako každým rokem i letos se podařilo žákům 12. třídy truhlářů a kovářů dokončit své ročníkové práce a přistoupit k závěrečným zkouškám.

Tyto práce zahrnují teoretickou část, jejíž součástí jsou především kapitoly o historii výrobku, technologickém postupu a výkresové dokumentaci. Ty předcházejí praktické části, kterou je samotná výroba originálního kovaného či nábytkového solitéru. Letos se žáci opravdu vyznamenali a vznikly úžasné práce ať už kovářské nebo truhlářské. Sami se můžete přesvědčit v níže uvedeném článku. Tato práce je vyvrcholením získaných dovedností našich učňů a pomyslnou tečkou za jejich tříletým studiem. V této práci se zrcadlí všechny jejich nabitě zkušenosti a je také odrazem jich samotných, protože si práci volí sami. Společně pak nacházíme cestu k úspěšné realizaci.

Jarmil Brynda

KATEŘINA NOVÁKOVÁ

Housle - Svůj první nástroj jsem stavila dle modelu Stradivari

Jako svou poslední ročníkovou práci jsem si vybrala práci z oblasti uměleckého houslařství. V rámci odborného výcviku jsme měli možnost zabývat se hudebními nástroji během epochy restaurování nebo epochy hudebních nástrojů, ale pokud je mi známo, není obvyklé, aby si žáci

jako svou ročníkovou práci zvolili právě stavbu hudebního nástroje. Díky podpoře ze strany školy, za kterou tímto děkuji zejména panu mistru Bryndovi, mi bylo umožněno absolvovat odborný výcvik spojený s výrobou ročníkové práce ve specializované dílně mistra houslaře Václava Pikrta.

Housle mě vždy přitahovaly nejen svým zvukem, vznešeným vzhledem ale i fascinující konstrukcí. Ve čtrnácti letech jsem se začala v základní umělecké škole učit hře na housle. Když jsem se po maturitě na gymnáziu rozhodovala, jakým směrem se chci do budoucna vydat, nakonec zvítězila práce se dřevem. A od uměleckého truhlářství a řezbářství chyběl už jen kousek k houslařství.

Jak už jsem předestřela v úvodu, takto specifický výrobek by nebylo kvůli speciální odbornosti a náročnosti na množství přípravků a houslařských nástrojů možné realizovat v prostorách truhlářských dílen Waldorfské školy Příbram, proto mi bylo umožněno, aby odborný výcvik probíhal v dílně mistra houslaře Václava Pikrta.

Václav Pikrt – mistr houslař, vedoucí odborného výcviku

Václav Pikrt je absolventem Waldorfské školy Příbram, a to oboru umělecký truhlář. Po složení maturitní zkoušky v oboru uměleckořemeslná stavba hudebních nástrojů na Houslařské škole v Lubech u Chebu si v rodné Příbrami otevřel vlastní houslařskou dílnu. O něco později

ho s nabídkou spolupráce oslovil houslař Jan Špidlen, v jehož dílně poté téměř deset let pracoval.

Celý proces výroby nástroje byl pro mne nesmírně obohacující a naplňující. Ověřila jsem si, že v houslařství je třeba velké trpělivosti a preciznosti a že není vždy snadné dodržet tak přísnou sebekázeň nebo mít strpení s vlastní nešikovností. Nicméně stále mě tento obor nesmírně láká a zajímá a přála bych si, aby tento nástroj nebyl posledním, který mi pod rukama vznikne.

LUKÁŠ KRUPIČKA

Barokní psací stůl

Při výrobě jsem získal mnoho nových zkušeností, byl to můj první komplexnější výrobek. Tvarované nohy jsem dělal taktéž poprvé, řekl bych že nakonec dopadly celkem dobře na to, že jsem nevěděl, jaký budou ve finále mít tvar. Na výrobu tvarovaných a intarzovaných čel jsem se těšil, věděl jsem, že to bude něco nového, co jsem ani nevěděl, jak budu dělat. Postup výroby mě mile překvapil. Intarzie měla být původně trochu více pestřejší, bohužel kvůli nedostatku času jsem ji musel ulehčit. Tvar tvarovaných čel skříněk, šuplíků a desky dodal stolku život a pestrost tvaru. Jsem rád že jsem si tento stolek vybral jako svůj projekt přineslo mi to nové zkušenosti. Výroba byla zajímavá a nezůstal jsem zaseklý u jedné věci déle, takže jsem stále viděl pokroky ve výrobě, a mě práce mě více bavila. V budoucnu určitě techniky a zkušenosti, co jsem se naučil dále využiji.

ROČNÍKOVÉ PRÁCE 12U

MILAN ŠTOFÍRA

Secesní paraván

Na této práci jsem se mnoho naučil, jak nových postupů třeba inkrustaci nebo lepení papíru tak aby se nezvlnil. Udělal jsem spoustu chyb, ale tím jsem se nejvíce naučil. Největší problém byl u lepení, jelikož se tam muselo dělat více věcí naráz. U prvního lepení jsem dost zmatkoval, ale postupně se to zlepšovalo. Jinak tuto práci jsem si moc užil a díky skvělému vedení pana mistra Bryndy jsem ji taky dokázal dokončit. A myslím si, že to, co jsem se naučil na této ročníkové práci, dokážu dobře využít ve své budoucí práci.

VLADIMÍR MACHÁČEK

Viktoriánský konferenční stůl

Já jsem se po dlouhém rozmýšlení rozhodl pro viktoriánský barokní stůl v třešňovém provedení. Původně jsem chtěl vyrobit empírové hodiny, ale od těch jsem upustil pro jejich složitost.

Když jsem listoval knížkou pana mistra, tak jsem narazil na ořechový viktoriánský stůl z druhé poloviny 18. století. Stůl byl hodně těžkopádný, ale jednoduchý konstrukčně. Vybral jsem si jej tedy za ročníkové téma s tím, že výrobu zjednoduším, ale zachovám velké nároky na použitý materiál. To vše se nakonec docela povedlo.

Pro jeho zdobnost jsem zamýšlel jen obyčejné provedení v šelakové polituře, ale pan mistr se při výrobě rozhodl, že když mi jdou intarzie, tak na horní desku jednu udělám a ja jsem si jí přetvořil na marketerii. Poněvač jsme za restaurování klarinetů dostali par plátku slonoviny, tak jsme se s panem mistrem rozhodli, že ji použijeme a přiojednali jsme po dlouhém rozhodování i perleť (mosaz jsme měli).

Na své ročníkové práci jsem si vyzkoušel svou trpělivost a odhodlanost. Získal jsem nové zkušenosti z výroby a z vymýšlení výkresu a všech rozměrů výrobku. Naučil jsem se práci s novými materiály (slonovina, per-

leť a mosaz) a vyzkoušel jsem si hned 2 nové zdobné techniky – marketerii a gravírování. Myslím, že se mi stůl v rámci časových možností celkem povedl i když vím, že pokud bych měl víc času a dal bych si více záležet. Pak bych svůj stůl vyrobil ukázkově.

Ročníkovou práci musí na závěr studia vytvořit také grafici. Obor reprodukční grafik je zaměřen na kompletní zpracování polygrafických výrobků.

Zadání ročníkové práce tvoří učitelé. Grafici mají za úkol zpracovat logomanuál na zadanou firmu a k logomanuálu musí vytvořit také výrobek, na kterém nastavená pravidla dodrží.

KATEŘINA BEZDĚKOVÁ

Aquaride

Zadání mé ročníkové práce je surfařský obchod. Delší dobu jsem bloumala, jakým směrem bude má práce směřovat. Nakonec jsem se inspirovala samotnou pláží. Celé grafické řešení je tedy laděno do barev a nálady pobřeží moře.

Důležitým krokem před začátkem práce bylo celkové zjišťování o surfování a jeho původu. Většina z naší třídy měla vždy za to, že surf pochází z Havaje, ovšem není tomu tak. Surf vznikl v Polynésii, odkud se rozšířil na Havaj. V tehdejší společnosti plnil řadu rolí – kulturních i náboženských. V dnešní době už není zachovaný bližší význam. Je uznám za vodní olympijský sport.

Tvoření ročníkové práce mi šlo poměrně od ruky. Nevyhnula jsem se stresu, které jsem si způsobila ke konci při výrobě produktů. Bála jsem se, že nebudu stíhat, ale naštěstí vše dopadlo dobře i přes pár nevyhnutelných překážek.

EDUARD MACH

Cat caff gym

Mé zadání je na téma posilovna (gym). Začal jsem tvorbou loga, nejprve skicou a poté přišly další digitální úpravy, barevnost loga, povolené a zakázané varianty, ochranná zóna, minimální velikost a zkratka všechny definice, jak logo správně použít. Součástí práce je tvorba vývěsního štítu, návrh webových stránek a reklamní banner, dále také vizitka a voucher. Celá práce je vázána po složkách do vazby V8. Tiskne se na tiskárně Xerox v tiskárně Prima u pana mistra Petra Matějčka.

NATÁLIE ŠIMKŮ

Sandro

Výtvarné potřeby, toto bylo zadání mé ročníkové práce. Sama jsem aktivním tvůrcem umění všeho druhu a tak jsem byla velmi šťastná, když jsem zjistila, že toto téma připadlo právě mně. Logo vzniklo z formy kterou jsem vlastnoručně nakreslila, forma se pak v počítači upravila, aby se dala použít na logotyp. Název Sandro vznikl z přezdívky velmi známého

umělce Sandra Botticelliho, jehož pravé jméno bylo Alessandro di Mariano Filipepi. Přezdívku získal po svém bratru Giovannim. Botticelliho jsem si vybrala, protože je jedním z nejvýznamnějších umělců a je proslulý svými olejomalbami, které moje fiktivní firma Sandro také vyrábí. Barvy, uhle, palety a štětce takový

sortiment přede mnou co jenom vybrat? Rozhodla jsem se, že se Sandro bude specializovat na výrobu barev a pomůček při kresbě. Obsáhlý sortiment tedy nemůžeme očekávat u malířských stojanů a špachtlí. Za to si ale vybereme z veliké nabídky olejových barev nebo třeba sépií a úhlů. Chtěla jsem aby umění a možnost tvořit byla dostupná každému, od amatérů až po umělce. Proto firma Sandro poskytuje rady a články rovnou v katalogu nebo třeba i na webu. Aby si každý nováček mohl vybrat to, co mu sedí nebo si třeba jenom přečte historii olejomalby. Díky tomu nabízíme i dostupnější produkty než jenom luxusní olejové barvy.

TEREZA TACHECÍ

Nelia

Logo je grafické ztvárnění obchodní značky, které ji pomáhá vizuálně se odlišit od jiných značek. Kvalitní logo usnadňuje zapamatování značky a její další identifikaci spotřebitelem. Nejprve jsem vytvořila pár návrhů na papír a s pomocí ostatních spolužáků jsem jedno logo vybrala. Logo jsem naskenovala a v ilustrátoru jsem ho začala tvořit. Logo se skládalo ze symbolu a textu. První logo byl roh rámu s lampou. V polovině tvorby logomanuálu jsem byla se samotným logem nespokojená, takže jsem začala pracovat na novém, jednodušším a z mého pohledu lepším. Momentální logo je minimalistické. Název fir-

my jsem ponechala. Logo je střecha s komínem, které svým tvarem upozorňuje na samotné začáteční písmo bytového studia "N".

PETRA ZIPPEREROVÁ

Cabello and Cara

Každý rok na oboru reproduční grafik pro splnění 3. ročníku a propuštění k závěrečkám máme za úkol vytvořit a zpracovat logomanuál. Každý grafik z naší třídy dostal od mistrů určené téma, které oni vyberou. Mé zadání (téma) je salón – kadeřnice a vizážista. Musela jsem nejprve vytvořit logo a následně k němu

celý logomanuál, díky kterému se specifikuje barevnost loga povolené varianty, ochranná zóna, minimální velikost a všechny potřebné věci, aby se vědělo, jak se logo může použít. Tato práce ale není jen o logomanuálu. Součástí práce je tvorba funkčních webových stránek, polep výlohy a také i reklamní banner. Nesmí chybět vizitky a vouchery. Celá práce je vázána po osmistránkových složkách do knižní vazby V8. Obálka na logomanuál se tiskne zvlášť a následně jsme ji ručně slepili na dílně u pana mistra Petra Matějčka. Celý logomanuál včetně obálky se tiskne na profesionálním stroji Xerox.

OBHAJOBY A VÝSTAVA

Letos byla témata prací velice pestrá. Dvanáctá třída učňů obhajovala své práce před spolužáky z nižších ročníků a mistry všech oborů v pátek 17. května. Následující týden začaly učňům závěrečné zkoušky, které se skládají z písemné, praktické a ústní zkoušky.

V červnu se již potřetí podařilo ve spolupráci s Divadlem Antonína Dvořáka v Příbrami uspořádat výstavu prací ve foyer divadla. Výstavu bylo možné shlédnout s platnou vstupenkou na představení.

Lenka Šenková

Umělecký truhlář a řezbář
Umělecký kovář a zámečnick, pasíř
Reprodukční grafik

1.–18. června 2024

Výstava ve foyer Divadla A. Dvořáka Příbram

K vidění budou absolventské práce žáků řemeslných oborů Waldorfské školy v Příbrami. Vstup je možný pouze s platnou vstupenkou na představení v divadle.

Výstava je realizována ve spolupráci s Divadlem A. Dvořáka Příbram.

WALDORFSKÁ
ŠKOLA PŘÍBRAM

waldorf.pb.cz

POSLEDNÍ SETKÁNÍ V ĀDAŽI A ZAKONČENÍ PROJEKTU.

Hlavní otázka tohoto projektu zní: „How can we unlock the potential in our young people?“, což je v překladu: „Jak můžeme rozšiřovat potenciál našich mladých lidí?“

Já se do tohoto projektu přihlásila s odhodláním se přiučit něco nového a také protože učitelé, kteří tento projekt organizují, chtějí slyšet hlas nejen učitelů, ale i studentů. Tento projekt má několik fází a většinu z nich tvoří online konference. Poprvé jsme se setkali v Ostravě, na to navazovalo 5 online setkání, a jako zakončení projektu bylo druhé osobní setkání a ještě jedno online, které by mělo proběhnout koncem května. Hlavními motivy tohoto setkání bylo dialogické učení, hodnocení a motivace studentů. Na tomto setkání jsme se naučili, prozkoumali a vyzkoušeli různé aktivizující metody výuky a hodnocení. Sešli jsme se 25. dubna v Ādaži (Lotyšsko) a v průběhu následujících 4 dní nás čekala spousta přednášek, diskuzí, sdílení názorů a pocitů nebo třeba i návštěva hlavního města lotyšska - Rigy.

Celý program proběhl hladce a časově jsme vše krásně stihli. Ve čtvrtek (25.4.), po přistání v Rize, na nás hned čekala hodinová cesta autem z Rigy do Ādaži. Jakmile jsme přijeli před Waldorfskou školu v Ādaži, byla jsem hned uchválena krásou budovy školy. Dokonce i interiér mě ohromně okouznil. Poté samozřejmě následovalo vítání. Když už všichni dorazili, řádně se přivítali a usadili se na svá místa, tak už byl čas zahájit setkání. Řešili jsme

hlavní motivy tohoto setkání a popřípadě k nim přidávali doplňkové otázky. Tento velmi náročný den jsme zakončili vystoupením školního pěveckého sboru a školního orchestru a následnou večeří ve velmi luxusní restauraci.

Druhý den byl opět spíše pracovní. Čekala nás návštěva výuky, kterou jsme si předem vybrali, poté sdílení dojmů a diskutování. Já si vybrala matematiku v 7. třídě a zeměpis v 8. třídě základní školy. V matematice učitelka zprvu pustila video a poté do dvojic rozdala balóčky naplněné heliem a měli za úkol zjistit kolik je potřeba papíru, aby balónek levitoval, tudíž

neklesal ani nestoupal. Většinou jsem nerozuměla, ale vedle mě seděla jedna ze studentek, které nás měli na starosti a vše mi vysvětlila. Zeměpis byl také velmi zajímavý. Ve výuce zrovna probírali Asii

a paní učitelka si do hodiny pozvala maminku jedné studentky, která pochází z Číny, aby nám přiblížila Čínskou kulturu. Například mluvila o akupunktuře, kaligrafii a vystřihování z papíru. Také jsme si mohli vyzkoušet psát kaligrafii a vystřihnout draka z papíru. Tyto ukázky hlavního vyučování jsem si velmi užila a byla to velmi obohacující zkušenost.

Třetí den jsme opět řešili hlavní motivy, povídali si a diskutovali. Po obědě nás však čekal výlet do Rigy, kterou jsme si měli za úkol sami projít. Riga je poměrně velké, avšak v porovnání s Prahou velmi klidné město s nádhernou architekturou.

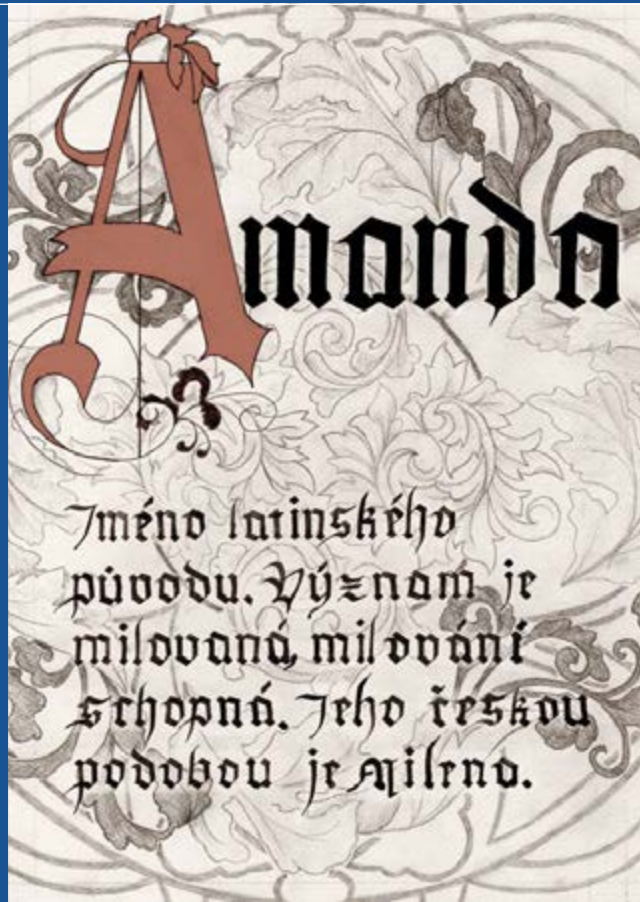
Viděla jsem nejznámější památky Rigy. Poté už byl čas večeře a tak jsme navštívili místní restauraci s výbornou kuchyní. Po večeři už jsme měli volný čas a tak jsme se oddělili od učitelů a šli pokračovat v prozkoumávání Rigy.

Čtvrtý den už byl den loučení a odjezdů. Ráno jsme se ještě sešli ve škole, probrali závěr, řekli si co jsme si odnesli a co jsme se díky tomuto projektu naučili, a následně se všichni pomalu začali rozutíkávat.

Díky tomuto projektu jsem se toho spoustu naučila. Například mluvit cizím jazykem v cizí zemi s cizími lidmi. Je to opravdu skvělá zkušenost a jsem opravdu velmi vděčná, že jsem mohla být součástí něčeho tak obohacujícího. Poznala jsem spoustu úžasných lidí z různých koutů Evropy a doufám, že se někdy znovu setkáme. Moc děkuji všem, kdo mi umožnili se tohoto projektu účastnit.

Sofie Marinicová

LOMENÉ PÍSMO

V rámci hodin písma a typografie jsme se zaměřili na gotické písmo a k němu jsme poté i připojili formy.

Naším projektem bylo vytvořit středověký list, na kterém měl mít každý napsán příběh jména svého. Takovéto listy jsou specifické tím, že začínají velkou ilustrovanou iniciálou. Každý měl do iniciály napasovat formu, jenž sám si vytvořil.

Předem jsme se učili psát jednotlivá písmena tak, jako byla psaná v období gotickém. Vzhledem k našemu zaměření na počítačovou grafiku jsme využívali a kombinovali staré i moderní techniky. Měli jsme skvělou možnost využít naše znalosti pro-

gramů a též zažít původní formu psaní, jako staří písaři.

Petra Cabicarová a Amanda Faralli

Jelikož gotické písmo je pro praváky a já jsem levák, měla jsem jiné téma a to bylo kaligrafické písmo. Z mého pohledu to bylo mnohem jednodušší než gotické. Kaligrafické písmo mi připadalo stejné jako psací, jen v tom, že někde bylo užší a někde slabší.

Adéla Mašková

ŽENY NA NISKAVUORI

Odprostěte se od vašeho teď a tady a představte si, že jste na Niskavuori.

Právě teď jste běžná, průměrná niskavuorská žena. Ráno vstanete, plníte svou úlohu hospodyňky, obskakujete své děti a Manžela a pak na vás čekají spolky. Šicí spolek, církevní sbor nebo spolek péče o mládež. Vaší zábavou bývá sběr drbů a jejich následné probírání s přítelkyněmi. Pak se vrátíte domů a jako správná manželka zase obskakujete a svou (většinou nepřiznanou) frustraci si vybijete na služebné, jejíž život vypadá dosti podobně, až na to, že obskakování je i její prací.

Zní to hrozně? Ale vždyť jste nikdy nic jiného nepoznala, vždyť jste na tom dobře. Oproti té paní od vedle...

Asi proto byla tak jiná Ilona, jako blesk z čistého nebe. Proč ale byla tak jiná? Živila se vlastní prací, nebyla to ta

typická hospodyňka a o klepy neměla zájem, byla nad ně povznesená. Možná, že právě tou svou jinakostí tolik přitahovala některé muže a některé, stejně jako jejich ženy, tím nevýslovně rozhočovala. Ne snažím se z ní dělat nějakou polobohyni, ve třídě jsme se celkem shodli na tom, že to byla i taková „poběhlice“. Měla však pokrokové hodnoty, kterých se ve svém životě snažila držet. To taky ostatní rozhočovalo, nedržela se tamějšího řádu, jen vlastního. A o kalhotách ani nemluvě.

Příběh žen na Niskavuori se odehrává ve 30. letech minulého století a já píši toto, obecně pro většinu lidí jsou některé z tehdejších společenských norem poněkud zarážející. Jak asi za sto let budou lidé psát a smýšlet o nás? Budou pro ně některé naše samozřejmé zvyky také tak zarážející?

Anežka Kotěrová

Nakonec to vyhrálo divadlo ŽENY NA NISKAVUORI

Zamračila jsem se, když jsem se pokusila pochopit, proč se divadlo s tématem nevěry bude nacvičovat v naší třídě. Popravdě, se mě téma až citlivě dotýká. Není třeba vysvětlovat, takových případů je přece na světě mnoho... Zatnula jsem tedy zuby a postupně se smířila s výběrem. To, že je příběh a námi nacvičené divadlo dobré jsem si uvědomila až pozdě. Dávno po začátku nacvičování, dávno po divadelním týdnu, kterého jsem se nakonec nezúčastnila a moje role byla předána někomu jinému.

Vzepření se starému řádu, vzepření se stálému přehlížení nevěry, není špatný příběh. Toto vážné, a i velmi těžké téma nakonec zpracovala naše třída a já, já jsem si jak už jsem jednou řekla, až pozdě uvě-

domila, že je hra vlastně fajn. Vybavuji si to docela živě, po prvním vystoupení na Festiwalu nás čekalo 18.4 ještě jedno vystoupení... Seděla jsem tehdy v eurytmickém sále, když za mnou přišla paní učitelka s překvapivou novinkou. Jedna zákyně odpadla. Věděla jsem co, to znamená, je na mě abych roli sehrála a za týden se text naučila.

Trávila jsem nad textem mnoho času a z překvapivého záskoku měla obrovskou radost. Věděla jsem, že náhody se nedějí, všechno zlé se nakonec ukáže jako něco dobrého. Můj dávný sen o tom, že chci hrát podstatnou roli, která vše nakonec zachrání se nakonec stal nepostradatelnou realitou. Jak je to, ale možné zvládnout mě nenechávalo klidnou do dne vystoupení.

Přišel den vystoupení, přišla naše chvíle. Druhé, zároveň i poslední vystoupení bylo před námi. Záře světél a spolužáci na jevišti,

to vše mi dalo odvahu sehrát svou roli. Všechno se zdařilo, výkony spolužáků byly úžasné. Byla jsem upřímně hrdá na to, co jsme schopni jako celek zvládnout. Byla jsem vděčná, že se takovéto ročníkové divadla na Waldorfu trénují. Jeden z největších díky však stejně patří paní učitelce Věře Janebové, která s námi divadlo secvičila a nechala obrovskému potenciálu v lidech svobodu vyjádření.

Miriám Chytilová

Foto: Johana Pechová

ŘEMESLNÝ TÝDEN 8. 4.–12. 4. 2024

Na řemeslném týdnu jsme první dva dny pletli košíky z pedigu, bylo to velmi zajímavé a jsem rád, že jsem si to mohl zkusit. Postupovali jsme stejným způsobem, jako když se pletou košíky z vrbových proutků. Za dva dny jsme každý stihl uplést jeden košík.

Pletením košíků nás provázely paní učitelky Zuzana Machková a Jitka Motyčková.

Další tři dny jsme pracovali ve školní kovárně, kde jsme ale nekovali, jak jsem očekával, ale pouze tepali z mědi, to mě dost zklamalo. Vytepali jsme si malou mis-

tičku a obrázek, který jsme si sami navrhli, to mě bavilo, i když jsem to už někdy dělal a nebylo to pro mě nové.

Začínali jsme tím, že jsme si vystříhli z mosazného plechu čtverec a ten jsme pomocí kulatých kladívek tvarovali v olověných miskách. Obrázek jsme dělali tak, že jsme si nějaký vymysleli nebo někde našli a překreslili jsme ho na mosazný plech. Obrázek jsme pomocí kula-

tých kladívek a tupých majzlíků vytepávali do plechu.

Celém jsme to dělali podle mě až příliš dlouho, protože jsme například jeden celý den leštili misku, což se podle mě dá zvládnout tak za dvě hodiny. Bylo to nejspíše

kvůli tomu, že jeden z kovářských mistrů chyběl, ale určitě se dal vymyslet nějaký náhradní program místo nekonečného broušení a leštění výrobků. Všemi pracemi v kovářské dílně nás provázal pan mistr Melichar.

Hugo Poláček

V řemeslném týdnu jsme byli rozřazeni do skupinek a každá měla dvě řemesla

na celý týden, měli jsme pletení košíků, tepání, šití košilí a vyrábění vařeček.

Já jsem byla ve skupině, kde jsem si vyrobila pletený košík z pedigu, vytepala misku a tvar, který jsem si vymyslela.

U pletení košíku jsem musela být velmi přesná a dávat pozor, abych neudělala nějakou chybu. To stejné i u tepání. Velmi mě překvapilo, když jsem tepala misku, tak u toho nebyla potřeba síla, naopak jsem musela být někdy velmi opatrná, aby se mi to neproděravělo. Trochu mě mrzí, že jsem si toho neudělala víc, ale z důvodu omezení mistra to nebylo možné.

Řemeslný týden mě moc bavil a nabrala jsem spousta nových zkušeností.

Julie Pohlová

Žáci byli rozděleni do dvou skupin, první skupina měla první týden zeměměřičké praktikum a druhý týden řemeslný týden. Následovně se pak vyměnili.

Studenti si mohli vyzkoušet až čtyři řemesla. Pedig a šití košilí pod vedením paní učitelky Machkové a Motyčkové nebo tvorbu vařečky a misek v truhlářské dílně s mistry Antonem a Bryndou či tepání misek v kovářské dílně s panem mistrem Šimkem a Melicharem.

Já osobně jsem si vyzkoušela práci v truhlářské dílně. Jeden den jsem chybě-

la, ale s pomocí pana mistra Antona a spolužáky, jsem si i já mohla vařečku dodělat. Překvapilo mě, jak zdlouhavá práce s dřevem může být. Jinak mě truhlářství bavilo a klidně bych si to znovu vyzkoušela.

Druhou polovinu týdne jsem strávila tvorbou a šití košilí. I když to bylo chvílemi náročné, společnou prací a s pomocí obou paní učitelek to šlo zvládnout. Nejvíce mě bavila práce s overlockem a zažehlování jednotlivých kusů látek.

Přijde mi skvělé, že si studenti mohou vyzkoušet řemesla, které by si jinak nevyzkoušeli.

Natálie Mezková, 10L

Na tomto týdnu jsem byla na truhlárně a vyřezávala jsem si vařečku z třešně. Práce se dřevem mě velice nadchla a bylo nádherné, jak se výrobek před očima mění. Člověk si hned uvědomí, jak je jen pouhá vařečka složitá na výrobu, co všechno je potřeba vyměřit, na co si dát pozor. Nikdy jsem nad výrobkem tak moc nepřemýšlela a ani jsem nevěděla, jak se takový výrobek vyrábí. Je to krásná terapie, v částech i náročná, ale je nádherné, jak si člověk hned uvědomí věci, co by si jinak neuvědomil.

V druhé části týdne jsem si vyzkoušela šít košili. Opět to bylo větší zaměření na výrobu něčeho úplně jiného. Nejvíce mě uchvátila práce s overlockem, kterou jsem viděla poprvé a velmi se mi líbila technika a rychlost stroje, který umí dělat tolik věcí najednou.

Z těchto zážitků jsem naplněna tvořením a také poznáním o tom, že ne všechno je tak, jak se zdá, a je to náročná práce, která vyžaduje preciznost, odvahu a radost.

Anna Vosáhllová

První dva dny (pondělí a úterý) jsme s naší půlkou skupiny navštívili truhlárnu. Věnovali jsme se výrobě vařeček, nebylo to úpl-

ně jednoduché, ale mistři nám vždy poradili a pomáhali. Opravdu mě tyto dva dny bavily a bylo fascinující sledovat, jak z kusu dřeva se stala vařečka.

Zbytek týdne jsme strávili šitím lněných košilí. Ve středu nám vše bylo vysvětleno a začali jsme pracovat. Šití mi přišlo o dost náročnější, hlavně protože jsem nikdy nepracovala s overlockem a šicím strojem, ale ten výsledek za to opravdu stál.

Celý řemeslný týden pro mě byl velký zážitek a naučila jsem se spoustu nových věcí.

Eva Sasyn 10L

V první polovině řemeslného týdne jsem byl v truhlářské dílně. Vyráběli jsme si vařečky a lžice. Práce se dřevem mě velmi bavila a šla mi rychle od ruky. Těším se na další řemeslný týden, ve kterém se znovu potkám s prací se dřevem.

V druhé polovině řemeslného týdne jsme šili košile. Na šití košil mě zaujala práce

s overlockem, se kterým jsem se dříve nesešel. Také mě zaujala práce s vlizelinem, se kterým jsem se dříve nesešel. Šití košil bylo náročné na přesnost a soustředění.

První dva dny jsme my jako polovina skupiny šli do truhlárny. Druhá polovina třídy odjela na Zeměměřičské praktikum. S mistry, panem Bryndou a Antonem, jsem si tyto dva dny velice užil. I když to pro mě

nebylo nic nového, tak to byl příjemně strávený čas v pro mě hezkém prostředí.

Zbytek týdne jsme byli na základní škole, kde jsme s paní učitelkou Machkovou a Motyčkovou pracovali s látkou a pokusili jsme se vyrobit košile z lněné látky. I přes to, že se mi zprvu zdálo, že je to zbytečné, tak mě to ve finále docela bavilo. Poprvé jsem si zkusil pracovat na overlocku a na normálním šicím stroji jsem se zdokonalil. Svou košili jsem na konci týdne skoro dokončil, což mě velmi potěšilo.

Kdybych to měl bodově ohodnotit, dám 8/10.
Matyáš Schejbal

První dva dny jsem strávila v truhlárně, kde jsme se věnovali výrobě vařeček. Výroba mě velmi bavila a vyzkoušela jsem si práci z různými nástroji. Výroba vařeček byla ze začátku náročná, ale potom, co jsem tomu přišla na kloub, mě to moc bavilo a moje vařečka se mi moc povedla. S mistry jsme si moc sedli a s prací nám vždy pomohli.

Zbytek řemeslného týdne jsme šili košile, šítí košil jsem se trochu bála, ale když jsem se naučila ovládat šicí stroje, bylo to už docela fajn. (PS: Overlock mě pořád děsí).

Zuzana Vanišová 10L

Na řemeslném týdnu mě bavila práce se dřevem. Naučil jsem se, jak správně pracovat s dlátem a jak olejovat, tak aby výrobek zů-

stal hladký. Super bylo, že dláta byla ostrá a mladé dřevo bylo jak máslo. Oba mistři byli velmi milí a práce šla od ruky.

Dále mě pak bavila práce s látkou z toho důvodu, že jsem jen dodělával pokazené košile od spolužáků, protože jsem první den chyběl. Samotná práce na strojích mě bavila. Naučil jsem se jak pracovat s overlockem a chytrým šicím strojem. Zajímavé pro mě bylo, jak samotné pří-

stroje fungovali. Na práci s látkou mě štvalo, jak moc se látka natahovala.

Přišlo mi jako dobrý nápad nás rozdělit na menší skupinky, v malých skupinkách se dobře pracovalo. V jednotlivých skupinkách nás bylo asi sedm. Učitelé a mistři se díky tomu dokázali zaměřit na každého člověka samostatně a dát jim rady co a jak dělat a nedělat.

Theo Bigoni

PRÁCE V KOVÁRNĚ

V rámci řemeslného týdne jsme měli možnost se podívat do kovářské dílny a vyrobit si překrásný kovový výrobek. Během těchto tří dnů, které jsme v dílně strávili jsem si z mědi vytepal dvě kulaté mističky. Práce v dílně mě poměrně bavila, avšak některé části při tepání mědi byly zdlouhavé a dlouho trvalo, než se mistička vytvarovala do požadovaného tvaru.

U výroby první mističky jsem si vyzkoušel, jak se měď chová, a byl to trochu pokus omyl. Díky práci s první mističkou jsem se ale naučil s mědí pracovat pomaleji a něžněji, a proto druhá mistička vypadala o poznání lépe.

VÝROBA PROUTĚNÉHO KOŠÍKU

V první polovině týdne jsme si vyráběli proutěné košíky z pedigu. Výroba košíku nebyla nikterak náročná naopak byla velmi relaxační, dalo se při ní povídat a debatovat se spolužáky a čas tak rychle utíkal. Celkově mi řemeslný týden přišel jako fajn odpočinek a změna oproti normálnímu vyučování.

Josef Bednář

Jako první práci jsem měl výrobu košíku, pomocí techniky pedig. Tato práce byla pro mě poněkud jednodušší. Košík jsme vyráběli z proutí, které jsme namáčeli, aby se nám pruty nelámaly. Tuto práci jsme dělali s paní učitelkou Machkovou a Motýčkovou. Začátek výroby byl poněkud zdlouhavý, ale zábavný. Poté se jednalo o klasický cyklus oplétání, který se pořád opakoval. Jako poslední jsem na vrch košíku přidal modrý prut, který můj košík krásně ozdobil. Košík doma udělal radost!

Foto: Zuzana Machková, Šárka Zahradnická

Jako druhou práci jsem svou zdatnost uplatnil v oblasti uměleckého kovářství. Dostali jsme na výběr mezi růží a miskou. Vybral jsem si růži! Práce mi ze začátku nešla moc od ruky, ale postupem času jsem tomu přicházel na kloub. Největší dík patří našim mistrům panu Melicharovi a Šimkovi, kteří nám vše do detailů ukázali. Samotná růže byl poněkud větší oříšek a nebylo to zas tak lehké, ale zvládl jsem to! Doma

mám krásnou růži a mám na její vyrábění spoustu vzpomínek.

Jakub Beck

První dny jsme dělali košíky z materiálu zvaného pedig. Pracovali jsme s paní učitelkou Machkovou a Motyčkovou. Další tři dny jsme byli se skupinou na kovárně a udělali jsme misky.

Nejvíce mě bavilo plést pedig. V kovárně se mi taky docela líbilo, ale po kovárně mě bolely ruce, byla to těžká práce. V pátek jsem chyběla, protože bylo mi špatně. Všechno jsem si užila a bavilo mě to.

Chorba Anastasiia 10-L

V řemeslném týdnu jsem se věnovala výrobě dřevěné vařečky a šití košíků. Druhá skupina vyráběla proutěné košíky a tepali výrobky jako plechové růže či mističky na kovárně.

Dřevořezbu jsem si již vyzkoušela na základní škole, takže to pro mě nebylo nic nového. Vařečku jsem ale nikdy nevyrobila, takže jsem byla ráda, že jsem měla příležitost si to vyzkoušet. Od ořezávání velkých kusů dřeva pilou, přes dlabání hlavy vařečky až k té nejpřeciznější práci, a to šmirglování, byla vařečka po dvou dnech konečně hotová. Výroba vařečky mě bavila. I když jsme na ní pracovali několik hodin denně, uteklo to jako voda.

Bylo velmi zajímavé vyzkoušet si šití košíle. Zkusila jsem si práci se stříhy a šicím strojem. Dobře se mi spolupracovalo s ostatními spolužáky a na konci se nám povedlo vyrobit několik krásných košíl.

Johana Jirová

V dubnu u nás na Waldorfské škole probíhal řemeslný týden pro žáky 10. tříd. V pondělí byla naše skupina rozdělena do dvou menších skupin. První skupina byla vyslána do dílny,

kde měli za úkol vyrobit ze dřeva vařečky. Druhá skupina, ve které jsem se mimochodem nacházela i já, zůstala ve třídě 10L, kde pracovala na tvorbě košíků (pedig) s pomocí paní učitelky Motyčkové a Machkové.

Tvorba košíků byla pro mne i přes občasné komplikace spíše relaxační, ráda jsem si vyzkoušela něco nového. Košíky jsme tvořili z tenkého proutí, které jsme opakovaně namáčeli do vody, abychom zabránili případnému zlomení proutku. Výsledný košík měl být spíše ve tvaru jakési „roury“, mně vyšel spíše košík podobný tomu na houbaření, ale i tak jsem se svou prací velmi spokojena. Košíky jsme dočetli v úterý, poté jsme se přesunuli do kovárny na Březových Horách, kde jsme byli pověřeni už trochu náročnější prací. Zde jsme měli za úkol si vybrat, zda ukováme růži, nebo misku. Odvážnější jedinci šli do růže, já do misky. Nakonec jsem i tuto práci dokončila s plným počtem prstů, takže bych to také zhodnotila kladně. V pátek jsme se sešli společně s druhou skupinou a ukázali jsme si navzájem své překrásné výtvořky. Určitě mohu doporučit budoucím 10. třídám.

Marie Bašťařová

O řemeslném týdnu jsem se zúčastnil dílen pletení košíků z pedigu a mědětepectví.

Já jsem velice uvítal změnu z každodenní monotónnosti rozvrhu a řemeslný týden byl pro mě příjemným zpestřením.

Na pletení košíků se mi především líbila ona manuální práce, která vyžadovala jistou úroveň motorické zručnosti a osahání si materiálu. Zase na druhou stranu byla potřeba, neustále namáčet pedig do vody, otravná. Musím se přiznat, že nejsem vyloženě spokojený s výsledkem, ale v tomto případě platí, že cesta je důležitější, než cíl.

Mědětepectví bylo pro mě nekaždodenním zážitkem, jelikož jsem s kovem nikdy, kromě

odlévání cínu, nepracoval. Vyzkoušet si četné kovářské techniky mě rozhodně nadchlo, ale nemohl jsem se přenést přes neustálý hluk, co v dílně panovalo. Z mého pohledu, práce s kovem nevyžadovala tolik manuální zručnosti, jako vytrvalosti. V každém případě jsem si vyzkoušel řemesla, s kterými se člověk v dnešní době jen tak nepotká a odnesl jsem si krásné výrobky.

Šimon Zelenka

Řemeslný týden jsem započal pletením pedigového koše. Ze začátku jsem trochu tápal, ale postupem času, kdy se z hromádky proutků stávalo něco přírovnatelného koši, jsem byl jistější a zkušenější.

Největším problémem tedy nebyla složitost samotného tvoření, ale monotónnost práce, která však byla odbourávána zajímavými rozmluvami s ostatními. S výsledkem jsem celkem spokojený, a tak jsem se doma nebránil tomu, umístit koš na jídelní stůl, na němž plní svůj účel.

Ve středu jsem se přesunul do kovárny, kde mi pod rukama vznikala kovová růže. Chvilí jsem si zvykal na hluk rozléhající se po celé dílně.

ně, to byl však jediný minus. Pan Melichar pochopil, že manuální práce není má silná stránka a snažil se mi s tím pomoci až do konce. Práce zde byla docela pomalá, ale zábavná. Konečný výrobek není nejhezčí, růži to přinejmenším připomíná, takže splněno. Nakonec jsem rád, že jsem toho byl součástí a vyzkoušel si věci, které jsem nikdy předtím nedělal.

Arnošt Březovský

9. května se v Domě Natura, po celý den, konala prezentace ročníkových prací studentů dvanáctého ročníku lycea. Po celou dobu zde byla, i přes menší nervozitu prezentujících, velmi příjemná atmosféra. Ta byla doplněna o skvělé občerstvení a hlavně podporu přátel a rodičů.

Každý si připravil patnáctiminutovou prezentaci své práce, ve které představil teoretickou, praktickou a uměleckou část. Vzhledem k rozsahu těchto prací muselo být opravdu složité zaplnit pouze patnáct minut. Někdo tudíž byl v lehkém skluzu, jiní zas skončili trochu dříve a tak si nechali položit pár doplňujících dotazů.

Součástí prezentace bylo také odpovídat na otázky oponenta a případné dotazy ostatních studentů. Otázky oponenta jsou studentům sděleny dopředu, takže se na ně mohou připravit. Nenechali se však rozhodit ani dotazy studentů, na které připraveni nebyli. Každý totiž o svém tématu věděl dostatek informací, aby zvládl na vše odpovědět.

Na prezentace se mohli přijít podívat studenti nižších ročníků lycea, které brzy čekají ročníkové práce. Nejen, že se přišli podívat, co je čeká, ale také jak se vše podařilo jejich spolužákům. Všichni působili velmi sebevědomě a připraveně a prezentovali svou práci i sebe ve velmi dobrém světle.

Témata byla jako vždy velmi rozmanitá a každý své téma pojal hodně osobitě. Mohli jsme si poslechnout opravdu širokou škálu zajímavých témat od konspiračních teorií, přes mozkové hemisféry, až po různé dění v přírodě. Všichni si vybrali nějaké téma jim blízké, což bylo na jejich pracích velmi očitelné. Především na umělecké a praktické části, do kterých mohli promítnout své nadšení a opravdový zájem o své téma.

Nakonec se každému podařilo práci dokončit i odprezentovat a dostat příslušné hodnocení. Bylo fascinující jak odborně a do hloubky byly tyto práce zhotovené, vzhledem k tomu, že pro většinu

studentů byla toto první práce takového rozsahu. Hodnocena byla práce jakožto celek, všechny její části a také samotná prezentace.

Příští rok se můžeme těšit na další ročníkové práce nynější jedenácté třídy lyceánů.

Barbora Andělová 12L

Ve čtvrtek 9. května jsme se všichni v osm ráno sešli u dveří Domu Natura abychom odprezentovali a obhájili naše ročníkové práce.

Ovzduší bylo sice celý den trošku napjaté, ale dopoledne proběhlo krásně. V tomto bloku mohli návštěvníci slyšet třeba o poutních cestách, japonské kuchyni, Skautingu, triatlonu, arteterapii nebo o svobodných školách.

Odpolední atmosféra už byla hustší. Půlka lidí to sice měla za sebou, ale ti co museli čekat déle, někdo skoro celý den, to měli bezpochyby mnohem horší. Každý se za sebe však postavil, ať už byl dopoledne nebo odpoledne, a s trochou odhodlání to zvládl. Tentokrát jsme mohli slyšet třeba o Janu Ámosi Komenském, živočišném průmyslu a alternativách masa, stro-

mech a jejich okolí, stromech a jejich příbězích či o přírodních pohromách.

Myslím, že můžeme být hrdí nejen na to, jak to každý z nás samostatně zvládl, ale i na to, že jsme skoro celá třída zůstala až do konce a celou dobu jsme se vzájemně snažili podporovat, nejen slovně. Stačí, že jsme tam pro sebe byli.

Také bych za celou třídu měla poděkovat paní učitelce Romaně Kramářové, která nám vše, co se týkalo prací i jejich prezentací pomáhala zařídit a byla nám velkou oporou. Také paní učitelce Zuzaně Machkové, která celý den spolu s pár žáky z její třídy zařizovala občerst-

vení a spoustu kafe. Též každému učiteli s rolí vedoucího či oponenta, určitě to není jednoduchá práce a hlavně jste nás všichni všechny nechali projít. A našemu třídnímu učiteli, který nám tuto dobrou zprávu (že jsme prošli) ke konci oznámil, i když už poněkud unaveně. Kdo by se však po devíti dlouhých hodinách měl divit?

Anežka Kotěrová 12L

Foto: Zuzana Machková, Romana Kramářová

V průběhu 11. třídy probíhá biogicko-ekologické praktikum, které je koncipováno jako týdenní výjezd. Jezdí se na farmy, statky či jiná místa, která dokáží studentům přiblížit různé formy práce s půdou.

Tento rok jsme vyjeli na biodynamický statek České Kopisty, který se nachází v povodí Labe u Litoměřic. Statek lze rozdělit na dvě velké oblasti – zemědělskou a sociální. V oblasti sociální sídlí Camphill Na soutoku, který nabízí chráněné bydlení pro lidi se speciálními potřebami. Oblast zemědělská sestává ze statku a přidružených polí, na kterých jsme pracovali. Vše se prolíná a potkává ve velkém růžovém sále, který je srdcem statku. Zde se vaří, zpívá, hraje, přednáší i tančí.

Celá 11. třída byla rozdělena na dvě skupiny, ve kterých se promíchali učni a lyceáni. Skupiny navštívily statek postupně ve dvou týdnech za sebou. Po příjezdu nás vždy přivítal někdo místní. Buď srdečný pan Jaroslav, pečující paní Katka, přísná paní Piesňa nebo místní rezidentka

Kristýnka. Po úvodním rozkoukání bylo každému jasné, že tvrdé práci se tady nevyhne. A tak jsme pracovali – řádkovali mrkev, pleli mezi saláty, sázeli cibuli, pleli okolo cibule či česneku. Mezitím jsme se naučili poznávat různé druhy rostlin a lyceáni také trochu teorie z botaniky. Nechyběl ani jednodenní výlet, kdy jsme navštívili podzemí Litoměřic. Zde jsme se seznámili s historií nedalekého kopce Richard, který hrál významnou roli v období II. Světové války. Také teď už víme, že ukouslý kopec, který jsme viděli po cestě se jmenuje Radobýl a ukouslý je proto, že se zde těžil čedič.

V jednom hezkém rozhovoru jsme se pana Jaroslava zeptali, jakou plodinu má nejvíce rád. On odpověděl, že rád má všechny, ale nejméně rád má jahody. Krásné červené plody vydrží jen chvilinku, je potřeba tu chvíli přesně zachytit a sesbírat. Pak plody okamžitě prodat, tedy poslat do světa, jinak ojedou. Chvilí jsem nechápala, co tím myslí, ale došlo mi to v následujících dnech. S první sku-

pinou jsme mlsně chodili kolem dorůstajících jahod. Báli jsme se si jen utrhnout, i když to každý alespoň jednou na tajňačku zkusil. Těšili jsme se, jak je budeme moci sbírat, ale za úkol nám to nedali. Prý ještě nejsou dostatečně zralé. Pak přišel víkend a s ním velké deště. S druhou skupinou jsme tedy přijeli do velkého bláta a dostali jsme za úkol sesbírat jahody. To bylo radosti, budeme sbírat jahody, juchůůůů! Jenže jahody přes víkend dostaly pořádně zabrat. Díky dešti nasály moc vody, začaly plesnivět a najít zralou jahodu alespoň do pusy se stalo zázrakem. Celé dopoledne jsme tedy strávili sbíráním shnilých jahod, které se ve velkém vyhazovaly. Frustrace a zklamání nebralo konce! Cože? I takto může dopadnout krásný záhon, o který se s láskou staráme? Může. Nakonec jsme vyhodili dvě bedny plné špatných jahod a z pole jsme odcházeli zklamani a frustrovaní. Minimálně já i paní učitelka Kramářová. Jaroslav měl pravdu, jahody jsou potvory.

Zuzana Machková, vedoucí akce

V prvním týdnu vznikla báseň, která velmi výstižně a vtipně popisuje celý průběh prvního týdne i vše podstatné, co se událo:

*Jsem teď trochu ve stresu,
já to snad nějak unesu
Vždyť všechno bude v pořádku
až půjdu hrabat do řádku*

*v hlavě jenom campanula patula
paměť se mi z dálky vyhnula
Při nauce záživně jsem úspěšně usnula
kytky a já, asi 1:0*

*Eva si chtěla hrát na schovku
schoval se mozelk a vytahl plechovku
však všechno objasnila mnichovská
dohoda
Eva je zas Eva, sluníčko a pohoda*

*Spoustu nás toho večer napadlo
třeba vlézt na půdu a shodit zrcadlo
mohli jsme být trochu nenápadný
a chodit krokem, co je ladný*

*Taktika „naučím se třeba pět kytek
a z fleku nějak vymyslím zbytek“
nebyla zjevně moc strategická
však blbost je vlastnost naše lidská*

*a když přežijete zlé chrápání,
tak dočkáte se posnídání
a když nezkolí vás znalosti a věda
možná to přežijete do oběda.*

Barbora Andělová

Foto: Zuzana Machková, Romana Kramářová

Již tradiční akce regionálního muzea v Rokycanech pod názvem Hamernický den se v letošním roce konal 18. května. Vodní hamr v Dobřívě hostil již po jednatřicáté umělecké kováře a jiná tradiční řemesla jako podkováře, zbrojíře, bednáře, dráteníky ale především žáky několika škol oboru umělecký kovář včetně naší.

VODNÍ HAMR DOBŘÍV

je unikátní technickou památkou svého druhu v České republice s ukázkou dobového zařízení, které je stále v provozu. Dnešní zděná budova byla postavena za-

čátkem 19. století na místě starších dřevěných hamrů z let 1658 a 1701. Bohaté strojní vybavení pochází z 19. století. Původně se v hamru zkuňovalo vysokopevní surové železo, ze kterého se vykovávaly tyčové polotovary. Po rozšíření modernější ocelářské technologie přešel hamr koncem 60. let 19. stol. na výrobu těžkého kovaného nářadí.

Během celého dne mohli návštěvníci sledovat žáky při práci a vrcholem celého dne jsou soutěže zručnosti mladých kovářů pod názvem Dobřívský cvoček. Naši dva žáci 10. třídy Karel Sirotek a Jakub Zlámal se zúčastnili kování hřebíků. Jejich zručnost a odvaha předstoupit mezi ostatní starší kováře byla obdivuhodná. Pod vedením mistra Michaela Šimka řádně reprezentovali naši školu.

Text a foto: Jitka Motyčková

Některé spolužáky oslnil vzhled knihovny, ať už lustr nebo dřevěné obložení dveří místnosti. Jiné zase zaujal vyhrazený regál s maturitní četbou, obrázkové slovníčky arabštiny a finštiny či celkový rozsáhlý výběr knih. Někteří byli nadšeni: „Najdeme zde knihy od mechaniky až po milostnou poezii.“ Zalíbilo se nám také dělení knih, každá má své číslo, písmeno nebo barevné označení na hřbetě knihy. Je to jednoduché, rychle se v tom dá zorientovat. Řadu z nás upoutala možnost půjčení si i audioknihy na CD, e-knihy a e-audioknihy. Zalíbila se nám možnost prodloužení výpůjčky online i osobně a několik možností vrácení knih i třeba přes tzv. Bibliobox.

Přijde nám skvělé, že v knihovně je studovna a dělají tam rešerše k určitému tématu, např. na maturitní práce. Knihovna je prostorná, čistá a útulná. Nachází se zde pohodlné gauče a je tu ticho a klid na učení, odpočinek nebo hraní nejen deskových her. Všichni zde byli moc milí a kdykoliv se někdo na něco zeptal, vždy byl dotaz zodpovězen. Celkově bych řekla, že se nám tato návštěva moc líbila a inspirovala nejen k další návštěvě a registraci v knihovně, ale také k předělání naší knihovny v budově na Dlouhé.

Natálie Mezková 10L

NÁVŠTĚVA KNIHOVNY – 10L

A JAK SE NÁM LÍBILA TATO NÁVŠTĚVA?

V pondělí 3. června jsme s paní učitelkou Břendovou v rámci epochy českého jazyka navštívili knihovnu Jana Drdy na náměstí T. G. Masaryka. Sešli jsme se tedy v 7:50 před knihovnou a společně šli do knihovny, kde na nás čekala velmi sympatická paní knihovnice.

Dozvěděli jsme se něco málo o knihovně a paní nás provedla ve spodní části knihovny, kde je oddělení pro dospělé. Následně jsme se usadili a paní knihovnice nám vysvětlila, jak funguje řazení knih v knihovně a jaké druhy a žánry zde můžeme najít. Dozvěděli jsme se, že má knihovna v Příbrami další 3 pobočky, my jsme byli v hlavní budově.

Poté jsme se přesunuli do prvního patra, kde se nachází dětská sekce této knihovny. Její kolegyně nás provedla, a tím představila dětskou sekci. Poté jsme měli za úkol najít jakoukoliv knihu a napsat na papír, čím nás zaujala. Následně jsme naše poznatky přečetli ostatním a poté nalepili na papír. Tento vytvořený kousek nám teď visí u nás ve třídě.

VOM RUBIN-BRUNNEN

Auf den Spuren von Bohuslav Martinů

SONATE FÜR VIOLONCELLO UND KLAVIER NR. 2

Das Maifest der Brännlein

KONZERTE:

MONTAG 17. 6. 2024 – 19 UHR

Konzert an der Birseckschule (Musiksaal)

DIENSTAG 18. 6. 2024 – 11 UHR

Konzert an der RSS Zürich

MITTWOCH 19. 6. 2024 – 10 UHR

Konzert an der Birseckschule (Musiksaal)

FREITAG 20. 6. – 11 UHR

Konzert an der Freien Waldorfschule Würzburg DE

Das Projekt „DAS MAIFEST DER BRÜNNLEIN“
wurde unterstützt von: Stadt Příbram,
Martinů Stiftung Basel, Gesellschaft der Waldorfschule
Příbram, private Spender

WALDORFSKÁ
ŠKOLA PŘÍBRAM

MĚSTO PŘÍBRAM

SPOLEČNOST

Waldorfské školy